

[Socialministeren.]

Medlem Hr. J. S. Foget, der gentog Udtrykket brandskattede, at jeg kender lidt til, hvad man i andre Kredse af Befolkningen opfatter som Brandskatning i Øjeblikket — jeg skal ikke komme nærmere ind paa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Den højtærede Socialminister gav som Svar paa en Afbrydelse Løfte om, at vi her i Rigsdagen kunde faa Oplysninger med Hensyn til, hvor meget denne Lov var brugt, eller hvilke Anmodninger der havde foreligget. Men vi fik ikke de Oplysninger, som den højtærede Socialminister lovede mig.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Den højtærede Socialminister mente sig berettiget til at udtale, at vor Modstand mod dette Forslag var dikteret af, at det blev fremsat af en socialdemokratisk Regering. Denne Udtalelse har jeg allerede modbevist, idet jeg, sidst jeg havde Ordet, nævnte et andet Eksempel, hvor Venstre havde været med til at gennemføre et lignende Forslag. Men naar den højtærede Socialminister siger noget saadant, saa er jeg i det heldige Tilfælde, at jeg kan slaa Socialministeren med hans egne Ord, idet han for et Øjeblik siden, henvendt til det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, nævnte en Række Ordninger, der var gennemført — med hvis Støtte? — bl. a. med Venstres. Endvidere vil jeg gerne sige til den højtærede Socialminister, at det er en Kendsgerning, at Loven ingen Betydning har haft. Og naar den højtærede Minister siger: Det ved det ærede Medlem Hr. Elgaard i Forvejen, for han har faaet det at vide i et Møde, saa vil jeg dertil sige: Ja vel, men jeg ønsker, at naar man i Folketinget behandler en saadan Sag, skal ikke blot fire af Tingets Medlemmer, men alle Medlemmer vide, hvorledes den virkelige Tilstand er. Og det var Ministerens Opgave at oplyse det efter den Tale, jeg havde holdt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg kan kun sige, at det er beklageligt, at den højtærede Social-

minister ikke kan se, at der er nogen Forbindelse mellem Erhvervspolitik, Arbejdsløshed og Merbeskæftigelse. Men kan Socialministeren ikke se det, saa er det dog vist ikke min Fejl, for jeg har tit gjort opmærksom derpaa.

Leonhard Hansen: Jeg havde ikke tænkt mig at tage Ordet igen. Men hver Gang vi har et Lovforslag fremme i Folketinget, tales der efter min Mening om helt andre Ting end det, Lovforslaget gaar ud paa. Fra ærede Medlemmer af Retsforbundet, hører man Gang paa Gang, at det ingen Nytte er til, at man laver dette eller hint, for det hjælper intet. Det ærede Medlem Hr. Gregersen talte om, at man kun flytter Arbejder fra det ene Sted til det andet. Men det kan ikke nytte noget, at vi altid her f. Eks. taler om Grundskyld. Det kan ikke nytte, at vi kun taler om Jord, naar det gælder om at hjælpe de arbejdsløse, for de kan nu ikke leve af Jord alene, i alt Fald ikke ud fra den Betragtning, der her lægges til Grund. Og om at flytte Arbejdet om kan der slet ikke være Tale, hvor det, som i dette Tilfælde, drejer sig om at gribe ind paa andre Omraader og faa udført Arbejde, som ellers ikke vilde blive udført her i Landet, idet det ellers vilde gaa til Udlandet. De valutariske Bestemmelser, som er gennemført — det ved dog hvert Menneske —, har bevirket, at en hel Del Opgaver er taget op her i Landet, som man hidtil ikke har optaget her. Jeg skal for den Industris Vedkommende, som jeg tilhører, nævne Barberblade og Primusapparater. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen ved, at man med udmærket Held inden for Jernindustrien har taget op en hel Del Ting, som er kommet frem som Følge af denne Lovgivning. Og det, der var Hensigten med dette Lovforslag, var naturligvis at faa Arbejde frem ogsaa paa dette Omraade.

Naar de ærede Repræsentanter for Landbruget, hver eneste Gang der er Tale om Lovforslag, der skal skaffe Beskæftigelse, skraaler op om, at det fremfor alt drejer sig om at hjælpe Landbruget, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at der findes Tusinder og atter Tusinder af Arbejdere, som i Dag har den Opfattelse, at Landbruget har faaet langt mere, end der med Rette kunde tilkomme det. Jeg vil derfor henstille til de ærede Repræsentanter for Landbruget at benytte den Lov, som her foreligger. Da vi forrige Aar talte om dette Forslag, var Spørgsmaalet oppe om at fremskaffe Løg her i Landet; men det kunde man ikke